

Ünnepek az óvodában**

Az óvoda a gyerek második otthona. Az a hely is, ahol a nevelők elősegítik a gyerek sokoldalú, harmonikus fejlődését, ahol az testben és lélekben tovább gazdagodik.

Az óvodában tovább folytatódik a gyerekekkel való törődés, de immár megszlik. A gyerek napjainak nagy részét az óvodában tölti. Az otthon meghitt hangulatából belecsöppen egy más, új világba, mely valóban lehet a második otthona, ha mi, nevelők azzá „varázsoljuk”.

Az óvoda egyrészt folytatja a család nevelőmunkáját, másrészt új módon kiegészíti azt. Az óvodába lépés pillanatától kezdve az óvoda a családdal együtt felelős azért, hogy a gyerekek jól érezzék magukat, képességeik fejlődjenek, és személyiségük alakulása megfeleljen társadalmi követelményeinek.

Tehát az óvodában főként nevelő munka folyik, de nem feledkezhetünk meg arról, hogy a nevelendő kisgyerekeknek legfőbb igénye, hogy szeretet vegye őt körül. Ezért nevelőmunkánkat úgy szervezzük meg, hogy az egymásra odafigyelés, egymás segítése, a kölcsönös örömszerzés jegyében valósuljanak meg a kitűzött célok.

A közösség természetes életformájukká kell váljon, melyet belső szükségletként igényelnek. A gyerekek érezzék, hogy közösségben élni jó, azért szívesen tevékenykedjenek, érezzék, hogy ők is fontosak a közösség számára. Erre egyszerű alkalmul szolgálnak a hétköznapi cselekvései, eseményei mellett az ünnepek.

Az ünnepre való felkészülés összekovácsolja a szereplőket egy igazi közösséggé, amelyben kiteljesedhet az egyén. Valóban jó testvérként dolgozhatnak együtt a gyerekek az ünnep magasztos céljáért, a bemutatóért.

Gyerekkori ünnepes-élményeink megismételhetetlenek. Ezt jól tudjuk szülők, nevelők egyaránt. Azoknak akkor és ott volt meg a varázsuk. Felnőtt ésszel már más-ként éljük meg az ünnepeket. Hiányzik az a sajátos hangulat, amit akkor éreztünk, s éppen ezért próbáljuk a gyerekekkel megtapasztaltatni azt az érzést, amit csak gyerekként lehet érezni.

Gyorsuló világunkban egyre kisebb szerepet kapnak az ünnepek. A társadalmi és gazdasági élet fejlődése értékváltozást vont maga után. A szellemi értékek kevésbé lettek fontosak az anyagi értékekkel szemben. Ma a gyerek az ünneptől azt várja, hogy ajándékot kap, s a távirányítós autók és Barbie-babák mellett eltöpreng az ünnep tulajdonképpeni jelentősége. Ma már ritkán hallunk olyan családokról, akik karácsony estéjén összeülnek, és gyertyafény mellett szent énekeket énekelnek. A világunkhoz immár hozzátartoznak az elektronikus játékok is, de az igazi ünnep érzését és örömét is meg kell próbálnunk odavarázsolni. Azt is tudjuk, hogy kevés helyen őrzik még a

---

** A következő három dolgozatot a Bolyai Nyári Akadémia *Modern óvodavezetés* című tanfolyam hallgatói írták.

népi hagyományokat, de igazi helye az ünneplésnek ott van, ahol már évszázadok óta hagyománya van. Ezekről a hagyományokról a gyerekeknek is tudniuk kell.

Az ünnep az emberek életében olyan jelentős nap, mely rendkívüliséget, különlegességet hoz az élet folyamatosságába, a mindennapok egyformaságába.

Az ünnepeknek fontos ismérve az is, hogy motivációi belső jellegűek.

Ünnepeinkről az óvodában meleg, derűs, bensőséges ünnepélyek keretében emlékezünk meg. Az ünnepnapok örömet hoznak az óvodába, az óvoda életébe, gazdagítják a gyerekek érzelmi világát.

Nem sok ünnep van egy évben, tehát van idő mindegyikre alaposan felkészülni. Az előkészületek során figyelembe kell venni, hogy minden ünnepnek más a jellege, más a tartalma. Az ünnepély szépségét, zavartalanságát, a gyerekek, szülők és az óvoda dolgozóinak jó hangulatát, közös élményét csak a sokoldalúan átgondolt előkészítés biztosítja. Ünnepélyekre az óvodában nagy szükség van. Az ünnep elsősorban *öröm*. Arra kell törekedni, hogy ünnepi hangulatot, vidám légkört, derűs perceket, az ünnep napjának minden pillanatát, minden mozzanatát átható ünnepélyességet teremtsünk. Mert az ünnepi rendezvény elsősorban a gyerek érzelmeire hatva fejti ki nevelő hatását, s a pozitív érzelem, az öröm olyan állapot, amely kedvező talajt teremt a gyerekek minden irányú fejlődése számára.

Az ünnep másik sajátossága a *közösségi, kollektív jelleg*. A kisgyerek gyerek-közösségben éli a maga életét. Ott fejlődik. A gyerek természete igényli a társakat, játéka és egyéb tevékenysége el sem képzelhető társak nélkül.

Az ünnepek alkalmával, az ajándékozás során átéli az adás és a kapás örömét (Anyák napja, Karácsony, Húsvét, születésnap), tapasztalják, hogy akkor teljesedik ki igazán az örömük, ha ők is örömet szereznek másoknak. Ez a közösségi kapcsolat az ünnepet szebbé, gazdagabbá teszi, és az erkölcsi, szellemi gazdagodást is fokozza.

Az ünnepek időről időre visszatérő, sajátos keretek közt lezajló közösségi események. Megerősítik a hagyományokat mind a szülők, mind a gyerekek szemében, fokozzák a gyerekek közösséghez való tartozásának élményét, közelebb hozzák a gyerekekhez a szűkebb és tágabb környezet eseményeit.